

Міністерство освіти і науки України
Полтавська обласна державна адміністрація
Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет
Сумський національний аграрний університет
Харківський національний аграрний університет ім. В. В. Докучаєва
Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця
Одеський національний економічний університет
Миколаївський національний аграрний університет
Полтавська державна аграрна академія
Факультет обліку та фінансів
Кафедра фінансів, банківської справи та страхування
Рада молодих вчених Полтавської державної аграрної академії

***VII Всеукраїнська науково-практична конференція
молодих вчених***

***«Наукове забезпечення розвитку національної економіки:
досягнення теорії та проблеми практики»***

***присвячена 100-річчю з часу заснування Полтавської державної
аграрної академії***

**29 жовтня 2020 року
м. Полтава**

Редакційна колегія:

Аранчій Валентина – кандидат економічних наук, професор, ректор Полтавської державної аграрної академії.

Дорогань-Писаренко Людмила – кандидат економічних наук, доцент, декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень Полтавської державної аграрної академії.

Чумак Валентина – кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування Полтавської державної аграрної академії, професор кафедри.

Зоря Олексій – доктор економічних наук, доцент, заступник декана факультету обліку та фінансів з наукової роботи, професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування Полтавської державної аграрної академії.

Безкровний Олександр – кандидат економічних наук, доцент, заступник декана факультету обліку та фінансів, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Полтавської державної аграрної академії.

Зоря Світлана – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування, голова Ради молодих вчених Полтавської державної аграрної академії.

Наукове забезпечення розвитку національної економіки: досягнення теорії та проблеми практики : матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених присвяченої 100-річчю з часу заснування Полтавської державної аграрної академії (м. Полтава, 29 жовтня 2020 року). Полтава, 2020. 178 с.

У збірнику надруковані матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених «Наукове забезпечення розвитку національної економіки: досягнення теорії та проблеми практики». Відповідальність за зміст і редакцію наукових праць несуть їх автори. Для здобувачів вищої освіти і молодих вчених закладів вищої освіти.

- моніторинг та контроль у зміні ймовірності настання кредитного ризику комерційного банку;
- моніторинг та контроль чинників, що спонукають кредитний ризик комерційного банку;
- регулювання кредитного ризику з дотриманням балансу ризик та прибуток;
- використання систем захисту від кредитного ризику [1; 2, с. 100].

Вважаємо, що весь процес управління кредитним ризиком в межах окремого комерційного банку варто розподілити на дві складові [1; 2]:

- управління кредитним ризиком на мікрорівні, тобто на рівні окремої позики (здійснення аналізу кредитоспроможності позичальника; визначення обсягу надання кредитних ресурсів конкретному позичальнику, терміну надання даних ресурсів та відсоткової ставки по кредиту; визначення забезпеченості наданого кредиту; документальне оформлення кредитних операцій; здійснення постійного моніторингу та контролю за наданим кредитом та станом застави; у разі несвоєчасного повернення позикових коштів примусове стягнення заборгованості);

- управління ризиком на макрорівні в межах комерційного банку, тобто управління кредитним ризиком в цілому по кредитному портфелю банку. Дане управління передбачає здійснення процесу управління кредитним ризиком в цілому в межах кредитної діяльності банку і передбачає використання певних механізмів управління з ціллю зменшення кредитного ризику банку, зокрема: диверсифікація; лімітування; хеджування; формування резервів для відшкодування втрат за кредитними операціями; зовнішнє страхування.

Отже, управління кредитним ризиком комерційного банку являє собою постійне балансування між підвищенням його рівня та отриманням додаткового прибутку на шляху здійснення активних операцій.

Література:

1. Варцаба В. І., Заславська О. І. Сучасне банківництво: теорія і практика : навч. посіб. Ужгород : Говерла, 2018. 364 с.
2. Ніколаєнко Ю. В. Процес управління кредитним ризиком як складова банківського менеджменту. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. № 23. С. 100–102.

**Владислава Гаращенко, здобувач вищої освіти СВО Магістр;
Тетяна Воронько-Невіднича, к.е.н., доцент
Полтавська державна аграрна академія**

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯК СТРАТЕГІЧНА МЕТА ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Загальновідомо, що результативність – це міра точності управління, що характеризується досягненням мети управління або рівнем наближення до неї,

очікуваного стану об'єкта управління. Вона пов'язана з управлінськими, виробничими, технологічними процесами, чіткими завданнями і шляхами їх розв'язання тощо.

Даний показник залежить від створення умов та результатів праці, від величини капіталу і величини доходу від реалізованого товару, а також від зовнішнього середовища та ситуацій, що визначають кон'юнктуру ринку.

Здатність виконувати управлінські функції так, щоб організація досягала поставленої мети, своєчасно реагуючи на зміни середовища – є результативністю системи менеджменту. Здійснення управлінських функцій відбувається завдяки механізму внутрішньої координації, структури прийняття рішень, процедури стимулювання та системи інформаційного забезпечення. Результативність менеджменту передбачає відповідність поставленої мети кінцевим результатам діяльності.

У свою чергу, О. Ткаченко [3] під результативністю менеджменту розуміє міру точності управління, що характеризується досягненням мети управління, очікуваного стану об'єкта управління. Параметри оцінки результативності менеджменту організації залежать від кінцевої мети діяльності підприємства та різняться в різних сферах.

Як зазначають О. Гудзинський, С. Судомир [1, с. 65], результативне управління слід розглядати як системну цілісність з виділенням таких складових: головної місії діяльності підприємства як соціально-економічної системи; системи цілей діяльності підприємств; функціонально-забезпечуючих підсистем; моделей організації; типів поведінки підприємств; організаційних структур та структур апарату управління в моделях організації; функцій управління; ресурсного потенціалу підприємства; комунікаційних зв'язків із суб'єктами зовнішнього середовища та внутрішньо-системного спрямування; потенціалу сформованих передумов; підсистеми контролю та відповідальності; сформованого портфеля стратегій; механізмів управління; системи управлінських рішень; системи інформаційного забезпечення; системи мотиваційно-активаційного забезпечення; управлінського профілю; організаційного потенціалу з розвинутою системою цінностей, організаційної культури, організаційної взаємодії, організаційної поведінки.

Визначення результативності управління організацією надає інформацію про необхідність створення нової потреби і, відповідно, виробництва нової продукції, проблеми взаємодії учасників виробничого та управлінського процесу та головне, дозволяє виявити функціональні напрями розвитку та можливості підприємства.

На формування результативності організаційної системи впливають такі чинники: потенціал системи, конкурентні позиції, рівень розвитку усіх підсистем організації та збалансованість складових організації, тощо.

Система управління результативністю допускає використання різних методів і концепцій. Ефективність управління визначається можливістю менеджменту застосовувати методи і підходи, які найбільше відповідають стратегії і умовам діяльності господарюючого суб'єкту.

Впровадження системи управління результативністю дає змогу менеджменту організації:

- зменшити ризики, які обумовлені вольовими рішеннями та намаганням приховати наявні проблеми;
- збільшити віддачу від персоналу, розкриваючи його можливості;
- звести до мінімуму непродуктивні дії, які не мають відношення до реалізації стратегії;

Отже, показник результативності є одиницею виміру, яка пов'язана з ключовим фактором успіху і стратегічною метою, за допомогою якої оцінюється робота процесів та підприємства в цілому. Тобто показник результативності – це певний стандарт, який дозволяє кількісно оцінити ступінь досягнення стратегічної мети.

Література:

1. Гудзинський О. Д., Судомир С. М. Результативна система управління стратегічним розвитком підприємств. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія : Економіка, аграрний менеджмент, бізнес.* 2018. Вип. 290. С. 64–71. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvpauc_econ_2018_290_1.

2. Ситник Й. С. Менеджмент організацій : навч. посіб. Львів : «Тріада плюс», 2008. 456 с.

3. Ткаченко О. В. Показники оцінки якості, результативності та ефективності менеджменту. *Сталий розвиток економіки: Всеукраїнський науково-виробничий журнал.* 2011. № 6. С. 230–234. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sre/2011_6/230.pdf.

**Владислава Гаращенко, здобувач вищої освіти СВО Магістр;
Олексій Томілін, д.е.н., доцент, професор кафедри
Полтавська державна аграрна академія**

ПЛАНУВАННЯ ВИРОБНИЧИХ ФОНДІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ РИЗИКОМ НЕЗБАЛАНСОВАНОЇ ЛІКВІДНОСТІ

Засобами праці, які приймають участь у виробничих процесах, не змінюючи при цьому свою натуральну форму, а свою вартість частинами переносять на виготовлену продукцію поступово, шляхом амортизаційних відрахувань називають основні виробничі фонди підприємства.

Так як основні фонди виступають як сукупність певних засобів праці та як носії вартості, тому у обліку та плануванні відтворення їх використовуються грошові і натуральні показники.

Для обліку динаміки основних фондів, установлення зносу, визначення собівартості продукції та рентабельності підприємства, планування розширеного відтворення, нарахування амортизації необхідна їх грошова оцінка.

Оксана Гайдабура, здобувач вищої освіти СВО Магістр;
Яна Дроботя, к.е.н., доцент
Полтавська державна аграрна академія
УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНИМ РИЗИКОМ В КОМЕРЦІЙНОМУ БАНКУ..... 30

Владислава Гаращенко, здобувач вищої освіти СВО Магістр;
Тетяна Воронько-Невіднича, к.е.н., доцент
Полтавська державна аграрна академія
РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯК СТРАТЕГІЧНА МЕТА
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА..... 31

Владислава Гаращенко, здобувач вищої освіти СВО Магістр;
Олексій Томілін, д.е.н., доцент, професор кафедри
Полтавська державна аграрна академія
ПЛАНУВАННЯ ВИРОБНИЧИХ ФОНДІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ
РИЗИКОМ НЕЗБАЛАНСОВАНОЇ ЛІКВІДНОСТІ..... 33

Юлія Гаркуша, к.е.н., доцент
Одеський національний економічний університет
РОЗВИТОК РИНКУ ПЛАТІЖНИХ КАРТОК В УКРАЇНІ..... 35

Юлія Глущенко, к.е.н., доцент
Полтавська державна аграрна академія
РОЛЬ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ..... 36

Юрій Гобан, здобувач вищої освіти СВО Магістр
Східноєвропейський університет економіки і менеджменту
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СИРОВИННОЇ БАЗИ
МОЛОКОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ 38

Віта Голобородько, здобувач вищої освіти СВО Бакалавр;
Яна Дроботя, к.е.н., доцент
Полтавська державна аграрна академія
ІНТЕРНЕТ-БАНКІНГ В УКРАЇНІ..... 40